

Hig a leve?

Azt szokták mondani, hogy olcsó húsnak hig a leve. Általában azok mondják, akiknek sok a pénzük, — s valószínűleg tapasztalatból született e szöveg. Pedig nem szabadna, hogy így legyen. Az olcsó árakra is nagyszükség van, olykor a praktikum is ezt követeli az emberektől. A hatás kedvéért mondhatnám azt is, hogy egy szerény jövedelmű munkástól, vagy nyugdíjastól hallottam az alábbi esetet.

Egy apa meg akarta lepni gyermekét és vásárolt egy NDK gyártmányú Beirrette típusú fényképezőgépet. A kisgyerek örült is a fotóapparátusnak, bár az egész mindössze 175 forintba került. A gép 24x36-os, tizenkét felvétele alkalmas kazettás filmet igényel, amelynek ára 12,50 forint. Az egyszerű fényképezőgép arra igazán alkalmas, hogy a gyerekek elsajátítsák a fotózás alapelemeit, de az is igaz, hogy az egyszerű géppel egészen kitűnő felvételeket lehet készíteni. Minden bizonnyal

a magyar külkereskedelmi cég is azért vásárolta meg a gépet, gondolván a gyerekekre is. Ha pedig egyszerű használatra gondoltak, a „vedd meg és dobd el” jelszó alapján, akkor erre föl kellett volna hívni a vásárlók figyelmét.

Mi is történt az olcsó fényképezőgéppel? Mindössze annyi, hogy nincs film, illetve kazetta. A rászedett vevőket előbb azal hitegették, hogy vigyék vissza az üres kazettákat, még fizetnek is érte 3,80-at. Vették-vitték az üres dobozokat, de most az a válasz, hogy film sincsen. — Mit tehetnének? — kérdezte egy ember a sok vásárló közül. — Most már semmit, — válaszoltak az üzletben.

Elég baj ez. A jámbor állampolgár nem így képzeli el a tisztas kereskedelmi üzletet. Joggal kérhetné: vagy biztosítanak a fényképezőgéphez normális ellátást filmből is, vagy vissza a babaruhát, a 175 forint ellenében, persze!

G. L.

Iraki vendégek Szegeden

Tegnap, kedden Szegedre látogatott a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége vendégeként hazánkban tartózkodó *Abdul Monin Hasszán Al-Samarai*, az iraki olajipari miniszter első helyettese és *Feras Abbas* tanácsadó mérnök, az Iraki Mérnök Szövetség tagja, *Gál Ödönnek*, az MTE SZ központi titkárnak társaságában.

A Technika Házában *dr. Kovács Kálmán*, az MTE SZ Csongrád megyei szervezetének elnöke *tájékoztatta* az itteni munkáról. A megbeszélésen részt vett *dr. Györfly László*, a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályának munkatársa is.

Délután a vendégek *Algyőn* megtekintették a szegedi olajmezőt, ahol *Jurátovics Aladár* olajmérnök, az NKPFV szegedi üzemének vezetője kalauzolta a delegációt.

Kommunista műszak — óvodáért

Amikor arról volt szó, hogy kommunista műszakot akar vállalni a Napsugár-bisztró három szocialista brigádjá a külvárosi óvoda jobb felszereltségéért, a központban, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalatnál nem mindenki lelkesedett érte. Attól tartottak, hogy miatta csorbát szenvedhet a nagy nehézségek árán biztosított szabad nap a vendéglátásban dolgozóknak. A bisztró 24 főt számláló három brigádjának, a Vörös szegifűnek, a Napsugárnak, a Március 15-nek azt javasolták: ha annyira akarnak jeleskedni, akkor tartsanak kommunista műszakot a termelőüzemben, mert ott mindig szükség van dolgos kezekre. Netán segítsenek berendezkedni áruszállító partnerüknek, a FÜSZERT-nek, az új raktárházban.

Ács S. Sándor felvétele

Megkapó pillanat: az óvodások gyűrűjében a szocialista brigádok képviselői nagyszerű ajándékkal

A három szocialista brigád azonban megkötötte magát, és kitarított eredeti szándékára, a munkáslakta Móravárosban, a Szel utcai óvoda patronálása mellett. Úgy határoztak huszonnyegen, hogy két vasárnap — amikor üzletük különben reggel 9-től délután 4-ig tart nyitva, s a dolgozók egy része szabadnapos — kommunista műszakot vállalva teljes létszámban és reggel 7-től este 9-ig keresnek anynyit, amennyiből egy íráses képvisítő készüléket vásárolhatnak. Ezt a berendezést kitűnően lehet kamatoztatni az óvodai nevelésben, oktatásban, nagyszerű szemléltető eszköz a nagycsoportos gyerekek iskolai felkészítésére. Csak-hogy, a készülék ára is elég borsos: 8 ezer 990 forint. Egyik kommunista műszakot tavaly már megtartották, a másikat pedig az idén és még mindig csak számoltak a brigádtagok, mert nem volt elégséges a pénzük a vásárláshoz. Túl sem akarták feszíteni a húrt, hogy tartsanak még egy kommunista műszakot, nehogy a szép vállalkozás megtorpanásba csapjon át bármelyikükben is, vagy tényleg megszólják őket túlzott igényezetük miatt a vállalatnál.

Miután tisztázódott, hogy szocialista brigádok a vendéglátásban évente négy kommunista műszakot vállalhatnak arányos elosztásban, az ó két napos műszakjukat nem sokallhatja senki. A nehézségen is túltették magukat, és leleménnyel pótolták ki a még hiányzó összeget. Hónapokon át összegyűjtötték az üzletben a hulladékpapírt, olyan söröskartont, burgonyás papírszakát, amit a szállító cégek nem vettek vissza, és csak ment volna a szemébe. Ők ezekből is pénzt csináltak. VOLT pénzüket a brigádok közös kasszájában is, amely úgy szaporodott, hogy havonta mindenki befizetett öt forintot közös kirándulásra, szórakozásra, névnapjára ajándékokra. Ezt is hozzá-tették az összegyűlt összeghez, és most már megvolt az írásvetítő ára, meg lehetett vásárolni és beszerezni, átadni az óvodásoknak.

Mind a huszonnyegük nevével fel kellene itt sorolnunk elismerő szavak kíséretében, szakácsokét, kiszolgálókét, pénztárosokét, beosztottakét és vezetőket. Ők azonban ezt elhárították maguktól, mondván, hogy egyéges akaratból cselekedtek. Nem szándékoztak vállalással kitűnni, de nem is akartak elmaradni vállalatuk több szegedi üzletében dolgozó ötvennyolc brigádtól, amelynek 683 dolgozója között vannak ők is. Az övékéhez hasonló példa is volt előttek: korábban három szegedi bisztró dolgozó fogtak össze és egy hűtőgépet vásároltak a vakok intézetének.

S mindehhez még azt is hozzá kell tenni, hogy kommunista műszakjaik során jelentős összeggel növelték a bisztró forgalmát, hozzájárulva ezzel tervük teljesítéséhez is.

Lódi Ferenc

A vállalás nem minden

Egy iratgyűjtő furcsaságai

Vaskos iratgyűjtőt vesz elő, a szocialista brigádok politikai és kulturális vállalásainak kialakításához készített ajánlást mutatja, és szabadkozik:

— Sajnos, nem értünk el látványos eredményeket.

— Kellét volna?

A kérdés fennmarad a levegőben. Gondolkodnom kell, hogy vajon mi is a látványos eredmény, és a munkáművelésben szükség van-e ilyesmire. A gyár 2200 dolgozójából majdnem ötszázának nincs általános iskolai végzettsége, ebben az évben az oktatási formában mindössze 25 ember tanul. A múlt öröksége volna eszupán? Aligha. Az iskolavégzetlenek egyötöde innen van a harmincon.

Továbbra is töprengnek tehát. Mihályi Judit, a szak szervezeti bizottság kultúrfelelőse vajon hogyan és mitől várható látványos sikereket?

Az MSZMP KB agitációs és propaganda bizottsága két évvel ezelőtt kísérletet indított útjára. Az ok: „a gyakorlatban nem voluol meg a hármas célkitűzés egysége, a művelődési tevékenység háttérbe szorult. Csak a brigádok egyharmada tesz állandó erőfeszítéseket művelődési színvonalának emelésére.” Ugyancsak az irányelvekben olvasható: „a korábban formális vállalások laza keretei helyett az egyén, a brigád sajátos helyzetét kell figyelembe venni, előtérbe helyezni az egyéni vállalásokat, biztosítani a brigádok szervezett patronálását, a mechanikus pontrendszer helyett a megfogalmazott célokat és azok jegyében végzett művelődési tevékenységet kell minősíteni.”

A kísérlethez annak idején csatlakozott a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat is, de nem vezették be teljes körben, a húsfeldolgozó üzem nyolc brigádjának ötven munkása vállalkozott az úttörő szerepére.

Lapozgatom az iratgyűjtőt. Ebben vannak az egyéni vállalások jegyzőkönyvei. Ami általános bennük: szinte kivétel nélkül minden dolgozó vállalja, hogy részt vesz sze-

mináriumon, megtekintti a színház egy-két előadását, ellátogat a szabadtéri játékokra. (Az embernek az az érzése támad, hogy egyszerűen lemasolták a nekik készített ajánlást passzusait.) Mitől egyéniük hát akkor ezek a felajánlások. Megválaszolhatatlan kérdés.

Vannak persze — igen kis számban — érdekességek is. Ilyenek: részt veszek a gazdasági vezetés által szervezett fórumokon!

Az iratgyűjtő lapjai keveredésként árulkodnak. Vajon mennyiben tekinthető kulturális vállalásnak, ha valaki gyakorolja a szocialista demokrácia biztosított jogait?

Mihályi Judit jegyzi meg: — Úgy vesszük észre, hogy egyre jobban terjed a kollektívizmus. Együtt mennek színházba, moziba, tárlatokra.

Az ember újat akar, kísérletezik; — aztán szembe találja magát a hagyományokkal, s ha nem figyel rá, könnyen felfedezi őket, s üdvözlí is: — vadonat újként. Ha valamiről sokat vitatkoztak az elmúlt években, az ugyanis éppen ez a közös kulturális volt. Ez adott lehetőséget a formalizmusra; ezt lehetett csak igazán pontrendszerben mérni! A mostani kísérlet hadat üzent az efajta művelődésnek... Hogyan lehet, hogy éppen a születő új műhelyében bukkan el?

Ne siessünk a válasszal, mert a közösségek valóban van az élményeket felerősítő szerepe; a közös élmény tényleg maradandóbb! A baj másutt van. Erősen kétségbevonható, hogy egy-egy nagyobb kollektív tagjait egyszerre ugyanaz a színházi előadás, vagy tárlat érdekeli.

És éppen ez az egyéni vállalások rendszerének a lényege.

Nagyjában-egészében tehát az új mezében, de a régi formában is tovább a húszúzemben. Az új még meg sem született, mert igazából nincsenek meg a feltételei. Ahhoz, hogy egyéni vállalhassa mindenki azt, ami számára optimális, lényegében több erő bevetésére volna szükség; ahhoz kevés az írásos ajánlás. El kell beszélgetni

az ilyesmit vállalók mind-egyikével; vita közben ráébredsen őket esetleges pótolni valóikra, és ami a legfontosabb: a lépésről lépésre taktikáját kell követni mindenképpen a túrelmetlenül nélkül.

A kísérlet eddigi tapasztalatai azt mutatják tehát, hogy a forma bevezetésének csak ott van értelme, ahol ehhez a feltételek is adottak.

A munkások művelődését segítő munkának mind-azáltal vannak — és nem lebecsülendő — eredményei ennél a vállalatnál is. A gyárból majdnem félezer ember tanul. A szűkebben vett művelődés ügyét egyelőre úgy látjuk, hogy az egyéni vállalások rendszerének nem sikerült megváltania. Am a kísérlet folytatható, és folytatódnia is kell.

Petri Ferenc

Nyomozás a fegyveres rablótámadás ügyében

A rendőrség kérése

Mint jelentették, március 4-én 14 óra és 14 óra 25 perc között Budapesten, a Hungaria körút 10/A. szám alatti OTP-kirendeltségen ismeretlen tettes — egy 7,82 kaliberű TT-pisztollyal — agyonlőtte a kirendeltség vezetőjét és a pénztárost. A budapesti rendőrfőkapitányság és a rendőri szervek az éleke körül országos nyomozást folytattak a tettes felderítésére. Tübbek között megállapították, hogy a bűncselekmény alkövetése után a tettes, aki megsérült, körülbélül 110 ezer forintot vett magához, és elmenekült. A nyomozás során a lakosság számos értékes adatot hozott a rendőrség tudomására: ezeket folyamatosan feldolgozzák és pontosítják. A bűncselekmény alkövetésének időpontjában több olyan személy tartózkodott a környéken, akik további érdemleges, és konkrét adatokkal segíthetik a nyomozást.

A rendőrség kéri azok jelentkezését, akik az alábbi három személyt felismerik: egy 30 év körüli, 170-180 centiméter magas, erős, ki sportolt testalkatú, széles vállú, erősen göndörödő, őszülő, fekete haja férfi, aki térdig érő fekete bőrkabátot, sárgásbarna — spicc alakban kivágott nyakú — pulóvert viselt; — egy 30-35 év körüli, 165-175 centiméter magas, jó megjelenésű, közepes testalkatú, ovális arcú, sötétbarna haja férfi, aki sötétzürke téllkabátban, barna nadrágban, sötétzürke keskeny karimájú kalapban volt; — egy 25-30 év közötti, 165-170 centiméter magas, átlagos testalkatú, dús, jobbról balra fésült sötétbarna haja, sovány, hosszúkás becses arcú férfi, akinek vastag, ívelt, szájszékig érő bajusza van,

és sötétzürke szövetkabátot viselt.

A rendőrség kéri a jelentkezését: egy szőke haja nőnek, aki nagylabdát vállára terítve viselte és adatainak a társaságában 165-170 centiméter magas, 40-45 év körüli, zömök testalkatú, zürke-kabátos, hosszirányban benyomott, sötétzürke színű, keskeny karimájú kalapot viselő férfi volt; — egy 14-15 év körüli fiúnak, aki egy közeli telefonfülké előtt egy férfittal a pontos időt iránt érdeklődött; — a közeli szervizúton parkoló zürke-kék színű Zsiguli, vagy FIAT-124 Combi vezetőjének, aki a kocsi csomagterében rakodott. A Ciprus utca kereszteződéséhez közel leült ZIL-tehergépkocsi 30 év körüli, rövid szőke haja, fehér bőrű, hosszúkás arú, feltűnően sovány testalkatú vezetőjének; — a kirendeltség előtt napközben többször is elhaladt zürke színű M-24 típusú Volga kék, vagy három fiatalember utasának; — egy zürke színű Skoda S-100 típusú személygépkocsi 28-30 éves, kb. 175 centiméter magas, rövid, barna haja, sovány termetű, zürke öltönyt és minkdó kabátot viselő vezetőjének, aki kocsijából kiszállva, délelőtt 11 órakor az OTP-kirendeltségben, átutalási ügyben kért felvilágosítást.

A rendőrség kéri mindazokat, akik a személyleírás alapján a személyeket felismerik, illetve a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható adatokról tudnak, értesítsék a budapesti rendőrfőkapitányságot, a 07-es telefonszámon, illetve bármely rendőri szervet, vagy rendőrt.

Lakások javítása, közművek lajstroma

Új építési jogszabályok előkészítése

Az építésügyi ágazat tevékenységének gyakorlata és az érvényes jogszabályok közötti összhang folyamatos fenntartása érdekében az idén is egy sor módosító intézkedés, új rendelkezés kidolgozását az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium. Az éves jogszabályalkotási programról dr. Kozma Tamás, a minisztérium igazgatója és jogi főosztályának helyettes vezetője adott tájékoztatást.

A jogalkotási határozatoknak megfelelően készítenek elő egy törvényerejű rendelettervezetet a lakásszövetkezetekről. Nagyon sok jogszabály jelent meg eddig a lakásszövetkezetekről, s az áttekintés megkönnyítése érdekében egységes rendelkezésben foglalják össze a korábbi intézkedéseket. Ez a rendezés megkönnyíti az érdekeltek eligazodását, különös tekintettel a munkáslakás-építkezésekre, amelyeknek alapvető szervezeti bázisa a lakásszövetkezet.

A lakások minőségének javítása érdekében a minisztérium új rendelkezést készít elő. A hibák kijavításának és a hiányosságok pótlásának meggyorsításáról. Az a cél, hogy a műszaki átadási-átvételi eljárást követő 30 napon belül kijavítsák a kivitelező vállalatok a hibákat, és pótolják a hiányokat. E kötelezettség elmulasztása esetén a rendeletben terve-

zett intézkedés szerint úgynevezett hiánypótlási kötbért szabhatnak ki, ami elérheti a hiba költségvetési összegének nyolc százalékát is. Az új intézkedés tehát a hibamentes átadást szolgálja, majd, mert anyagilag is érdekelte teszi a kivitelező vállalatokat a jobb minőségű munkában.

Az elmúlt években Budapest és más városokban is előfordult, hogy az építkezés területén megrogáltak különböző vezetőket, postai kábelket, mert a kivitelezők és a közműgazdálkodó vállalatok sem tudták megmondani pontosan, hogy hol, milyen vezetékre kell vigyázni az építés vagy bontás közben. Ezért megkezdtek azokat az előkészületeket, amelyek célja, hogy előírják az egységes közmű-nyilvántartás kidolgozását, ennek felderítését. A társadalmi tulajdon védelme érdekében is előkészítenek több új rendelkezést, amely elsősorban az építőipari sajátosságokból adódó feladatok, kötelezettségeket határozza meg.

Az ügyintézés gyorsítása és rugalmasabbá tétele érdekében felülvizsgálják a közművek és magánszemélyek elhelyezéséről szóló jogszabályokat, s egyúttal az új rendelkezés előírásait összehangolják az újabb kisorsláti szabályokkal is.